

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sallay András ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Balog Edina ügyvéd által képviselt I. rendű és Sz. T. ügyvezető által képviselt II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. május 8. napján kelt 24.G.41.363/2011/25. sz. ítélete ellen a felperes fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezéseit részben megváltoztatja, és a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 317.500,- (Háromszáztizenhétezer-ötszáz) Ft-ról 69.900,- (Hatvankilencezer-kilencszáz) Ft + áfa összegre leszállítja és megállapítja, hogy a felperes teljes költségmentessége folytán az állam által viselt kereseti illeték összege 139.800,- (Egyszázharminckilencezer-nyolcszáz) Ft; egyebekben helybenhagyja.

A felperes a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli, a teljes költségmentességére tekintettel le nem rótt 186.400,- (Egyszáznyolcvanhatezer-négyszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II. rendű alperesi kft.-t a felperes és **Sz. T.** alapították 2003. szeptember 8-án. A tagok azonos arányú üzletrésszel rendelkeztek, mindketten öt éves határozott időre a társaság önálló képviseleti joggal felruházott ügyvezetői voltak. A II. rendű alperes főtevékenysége hús-, húskészítmény nagykereskedelem.

A felperes és **Sz. T.** házastársak voltak, azonban a kapcsolatuk megromlott, a bontóperük és a házassági vagyoni jogi perük jelenleg is folyamatban van.

A II. rendű alperes mint eladó és az I. rendű alperes mint vevő 2008. szeptember 15-én adásvételi szerződést kötöttek a II. rendű alperes tulajdonában álló Mercedes Sprinter típusú ... forgalmi rendszámú tehergépkocsira 2.330.000,- Ft vételárért. A

szerződés szerint a vevő az aláírással egyidejűleg a vételárat megfizette. Az I. rendű alperes a tehergépjárművet továbbértékesítés céljából vásárolta meg. Az adásvételi szerződést a II. rendű alperes részéről **Sz. T.** ügyvezető írta alá. A szerződéskötést megelőzően 2008. szeptember 5-én a II. rendű alperes képviseletében eljáró **Sz. T.** megbízásából a ... Kft. a tehergépkocsi fizikai vizsgálata és szemrevételezése után azt 2.315.000,- Ft bruttó összegre értékelte.

Ezt megelőzően, kb. hat hónappal, 2008. március 17. napján a felperes kizárólag adatközlés alapján szintén értébecslést kért a perbeli teherautóra. Ekkor a ... Kft. azt - vizsgálat nélkül - 3.459.000,- Ft bruttó összegre értékelte.

A gépjármű vételárát **Sz. T.** a II. rendű alperes számlájára befizette, az utána járó 388.000,- Ft adót ugyanaznap az adóhatóság felé teljesítette. A gépjármű nettó vételárán a felperes és **Sz. T.** fele-fele részben megosztottak, azt a II. rendű alperes vagyonából „kivették”.

Az I. rendű alperes személy és egyéb gépjármű kereskedelemmel foglalkozó társaság.

A II. rendű alperes 2008. szeptember 17. napján eladta a perbeli gépjárművet **Sz. T.** egyszemélyes társaságának a perben nem álló ... Kft.-nek 2.350.000,- Ft kölcsönösen kialkudott vételárért. A T.... Kft. főtevékenységként szintén hús és húskészítmény nagykereskedelemmel foglalkozik.

A felperes a jelen per II. rendű alperese, a II. rendű alperes neve képviseletében keresetet nyújtott be 2009. szeptember 9. napján a Budapest XVIII. és XIX. Kerületi Bírósághoz a 2008. szeptember 15. napján megkötött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. A keresetlevelet a bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította.

A keresetlevél benyújtásának jogi hatályai fenntartása érdekében a felperes mint magánszemély - korábbi jogi képviselője útján - újból előterjesztette a keresetét 2009. november 24. napján azonos indokokkal, azzal azonban, hogy a jelen per felperese felperes neve mint a II. rendű alperes neve alapító tagja, és a keresetét II. rendű alperesként kiterjesztette a kft.-re, figyelemmel arra, hogy az ügyvezetői megbízatása (ahogyan **Sz. T.**-nak is) időközben lejárt.

A bíróság ezt a keresetlevelet is idézés kibocsátása nélkül elutasította, egyben a fenti tartalmú, felperes személyét érintő kereset módosítást új keresetként iktatta, majd áttette a perre hatáskörrel rendelkező Fővárosi Bírósághoz.

A felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperesek között 2008. szeptember 15. napján létrejött adásvételi szerződés érvénytelen.

Hivatkozott egyrészt a szerződés semmisségére, mert az álláspontja szerint az a jóerkölcsebe ütközik, mivel annak célja valójában az volt, hogy **Sz. T.** a gépjárművet kivonja a II. rendű alperes vagyonából és a saját cégébe mentse át. Előadta továbbá, hogy a társasági szerződés rendelkezései értelmében **Sz. T.** egyedül nem dönthetett volna a gépjármű értékesítéséről, a felperes abba pedig nem egyezett bele, arról nem is tudott. Azt nem vitatta, hogy a gépjármű nettó vételárát egymás között egyenlő arányban megosztva azt a cégből kivették, azonban állította, hogy nem tudott arról, hogy a részére átadott összeg a gépjármű vételárából származott.

Érvénytelen továbbá a szerződés arra tekintettel is, hogy **Sz. T.** ügyvezetői mandátuma már annak aláírását megelőzően, 2008. szeptember 8. napján lejárt. Végül érvénytelen a szerződés azért is, mert a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnően aránytalan különbség van. E körben az általa készített **E....GLASS'S** teljes körű értékelésére hivatkozott és előadta, hogy a II. rendű alperesi cég a tehergépkocsit alapfelszerelten 6.000.000,- Ft-ért vásárolta újonnan, és a megvásárlást követően a szigetelésére és a thermo king hűtő megvételére további 1.800.000,- Ft-ot fordított. Kérte igazságügyi gépjármű szakértő kirendelését a tehergépkocsi valóságos értékének megállapítására. Álláspontja szerint az I. rendű alperes sem volt jóhiszemű, mivel ügyvezetője **Sz. T.**-ral baráti viszonyban van.

Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását, illetve a per megszüntetését kérte, ez utóbbit jogcím megjelölése nélkül.

Arra hivatkozott, hogy az ügyvezetője csak ismerősi viszonyban állt **Sz. T.** ral, aki megkereste és elmondta, hogy anyagi problémái miatt értékesíteni szeretné a Mercedes Sprinter típusú tehergépjárművet. A szokásos eljárás szerint előzetes állapotfelmérést és értékebecslést készítettek, melyre az erre a típusra is jogosított márkakereskedést, a ... Kft.-t kérték fel. Csatolta az értékelés eredményét, mely tartalmazza az értékcsökkentő és értéknövelő tényezőket és hangsúlyozta, hogy az értékelésből kitűnik, hogy az az **E....GLASS'S** szerint lett megállapítva, értéknövelő tényezőként a hűtött raktért figyelembe vették, viszont értékcsökkentő tényezőként értékelték a számtalan javítást, mivel a tehergépjárművet rendszeresen hosszú távra használták. Az **E....GLASS'S** értékelés szubjektív szempontokat nem tartalmaz, sokszor a típus alapján papír szerint mondanak forgalmi értéket, és nem nézik, hogy valójában az autó milyen terhelésnek volt kitéve.

Sz. T. az eladást követő pár nappal később ismét jelentkezett. Elmondta, hogy az anyagi helyzetét más módon sikerült rendeznie, szeretné a gépjárművet visszavásárolni. Az I. rendű alperes az ilyen esetben szokásos 30.000,- Ft eljárási díjat és kezelési költséget számolta fel és adta el a gépkocsit ismét **Sz. T.** cégének, melynek során mindvégig jóhiszeműen járt el.

A II. rendű alperes képviselőjében **Sz. T.** a kereset elutasítását kérte azzal, hogy perköltségigénye nem volt.

Előadta, hogy az értékesítést megelőzően beszélt a felperessel az eladásról, azonban a felperes irreális árat határozott meg, ezért döntött úgy, hogy azt értékesíti. Ennek érdekében a még hátralévő kéthavi hitelt kifizette és a gépjárművet eladás előtt egy független márkakereskedővel felértékelte. Az eladás után a vételárat a kft. számlájára befizette, az adót kifizette és a fennmaradó nettó vételárat egyenlő arányban osztották meg a tagok. Amikor a felperes a pénzüsszeget felvette, nem volt kifogása. A **T.... Kft.** a gépjárművet a neki jutó 1.000.000,- Ft-ból és a család anyagi segítségével tudta megvásárolni. A II. rendű alperes ekkor már hús-nagykereskedelmi tevékenységet ténylegesen nem folytatott, mivel azt korábban személyesen ő végezte, amit jelenleg a **T.... Kft.** keretein belül folytat. A felperes a kft.-ben könyvelési és adminisztratív feladatokat végzett. A

tényleges szemrevételezés alapján készült az adásvételi szerződést megelőző értékelés, melynek során figyelembe vették azt, hogy a thermo king hűtőt 14 alkalommal kellett javítani, melyről a számlák rendelkezésre állnak.

Az elsőfokú bíróság a 2012. május 8. napján kelt 24.G.41.363/2011/25. számú ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 317.500,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 300.000,- Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Határozata indokolása szerint a felperes perbeli státuszát tagként és ügyvezetői minőségben fogadta el a 2006. évi IV. törvény (Gt.) alapján, mint akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy az alperesek közötti szerződés érvénytelenségére, semmisségére hivatkozzon, illetve annak megtámadásával éljen. Erre figyelemmel a II. rendű alperes törvényes képviselőtét **Sz. T.** ügyvezető látta el a perben.

Ezt követően rögzítette, hogy a cégjegyzék adatai szerint a II. rendű alperes mindkét tagjának képviseleti jogosultsága folyamatosan fennáll, korlátozás nélkül. Így **Sz. T.** önállóan jogosult volt képviselni a II. rendű alperest a szerződéskötéskor. Erre figyelemmel a bíróság a szerződés érvénytelenségére vonatkozó felperesi hivatkozást nem találta alaposnak, a felperes által konkrétan és határozottan meg nem jelölt Gt. és a csatolt társasági szerződés nem támasztotta alá az előadását. Az elsőfokú bíróság a felperes személyes előadásait aggályosnak és iratellenesnek találta, a Pp. 206. § (2) bekezdése szerint ezt a felperesi oldal terhére értékelte és túlnyomó részt kizárta a bizonyítékok köréből. Az ügyben érdektelennek tekinthető **T. L.** (I. rendű alperes ügyvezetője) tanú a II. rendű alperes ügyvezetőjével azonosan adták elő, hogy a felperes és **Sz. T.** II. rendű alperesi ügyvezető korábban is egyeztettek a gépjármű értékesítéséről. A felperes nem vitatta, hogy a vételár a céghez befolyt - melyet egyébként a II. rendű alperes igazolt is - valamint, hogy a vételár nettó összegének 50 %-a részére kifizetésre került. Az elsőfokú bíróság a felperes eladási szándékát alátámasztó körülményként értékelte az általa becsatolt értékbecslést.

Az iratok között szerepel az adásvételi szerződést tartalmazó teljes bizonyító erejű magánokirat, igazolást nyert a gépjármű átadása és a vételár kifizetése. Mindezekre figyelemmel a szerződések semmissége nem merült fel. A felek ügyleti akaratát a szerződések lényeges feltételeit az okiratokon túl a fenti személyek nyilatkozatai megerősítették. Az I. rendű alperes ügyvezetője a cégnyilvántartás adataiban bízva jóhiszeműen járt el az ügyletkötés során.

Hivatkozással a BDT 2012/2635. számú döntésre megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés jóerkölcsbe ütköző volta akkor állapítható meg, ha az elérni kívánt cél, a szerződés tárgya vagy a kikötött szolgáltatások jellege nyilvánvalóan sérti az általánosan elfogadott társadalmi normákat, illetve olyan szolgáltatásért kötnek ki ellenszolgáltatást, amelyért erkölcstelennek minősül az ellentételezés elvárása és elfogadása. Ezek bizonyítása az erre hivatkozó fél kötelessége. Ilyen körülmények azonban jelen perben nem merültek fel. Az adásvételi szerződés realizálódott, a jóhiszemű I. rendű alperes a szerződéskötésnél és annak teljesítésénél a Ptk. 4. §-a szerint megfelelően járt el. Önmagában az a körülmény, hogy az egyik ügyvezető a cég vagyonának

értékesítéséről dönt, nem alapozza meg a szerződés jóerkölcsbe ütközését, ezen túlmenően a vételár a cég számlájára került. Az I. rendű alperes és a T.... Kft. közötti adásvételi megállapodás egyező vételár mellett kötött meg.

Ezt követően megállapította az elsőfokú bíróság, hogy más személyek közötti szerződés érvénytelenségére harmadik személy akkor hivatkozhat, ha közvetlen jogi érdekeltsége áll fenn vagy a perlési jogosultságát jogszabály biztosítja. Ennek következtében a felperes mint tag, illetve mint ügyvezető a Pp. 3. § (1) bekezdése szerinti keresetösségi joggal nem rendelkezett az érvénytelenségi kereset tekintetében. A felperes mint tag és mint ügyvezető nem hivatkozhat a szolgáltatások feltűnő értékaránytalanságára sem, mert az ilyen szerződést a sérelmet szenvedett fél támadhatja meg, más nem jogosult a megtámadásra. Erre tekintettel mellőzte az igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítást.

A felperes pervesztességére tekintettel az I. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló perkoltségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti bruttó összegben állapította meg, a felperes által megjelölt 5.000.000,- Ft pertárgyérték figyelembevételével.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az új eljárás keretében az elsőfokú bíróság utasítását kérte arra, hogy adjon helyt a felperes bizonyítási indítványainak. Másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés hozatalát, továbbá az alperesek perkoltség megfizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezése első részében a rendelkező részben megállapított 317.500,- Ft perkoltséget sérelmezte, mely álláspontja szerint eltűzött és e körben az ítélet nem tartalmaz indokolást. Pontosított fellebbezési kérelmében annak mértékét a pertárgyérték 1 %-ában kérte meghatározni.

Érdemben előadta, hogy az ítélet indokolása nem felel meg a valóságnak, iratellenes és nem azt tartalmazza, amit a felperes a tárgyaláson elmondott. Elfogadhatatlan az a megállapítása, hogy a felek egyeztettek a gépkocsi eladásáról, ugyanis a felperes keresete pont azért került beadásra, mert a tudta és beleegyezése nélkül vonta ki a közös kft. egyetlen mobilizálható vagyonát a kft.-ből a II. rendű alperes ügyvezetője.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a felperes előadásait, ugyanakkor bizonyítás nélkül elfogadta a II. rendű alperes előadását. A per kulcskérdése az, hogy **Sz. T.** a kft. gépjárművét eladta, ezzel ellehetetlenítette a közös kft. működését, ugyanilyen tevékenységi körrel alapított egy új céget, amelyben ugyanezen gépkocsi végzi a munkát.

Nem vették figyelembe az eljáró bíróságok, hogy a keresetet nem a felperes nyújtotta be magánszemélyként, hanem eredetileg a **R. Kft.** képviselőjében. Ha lejárt a felperes mandátuma, akkor ugyanúgy lejárt **Sz. T.** ügyvezetői mandátuma is, ezért a bíróság eljárása nem fogadható el.

Az I. rendű alperes jogi képviselője fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő. Az I. rendű alperes ügyvezetője fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A II. rendű alperes maga is kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, annak helytálló indokai alapján azzal, hogy perköltség igénye a másodfokú eljárásban sem volt.

Az ítélet érdemére vonatkozó fellebbezési kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján érdemben helytállóan utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelmet vizsgálta.

Megállapította, hogy a felperes - tartalma alapján - két okból kérte az ítélet hatályon kívül helyezését. Egyrészt eljárási okból arra hivatkozással, hogy a II. rendű alperest a lejárt mandátumú ügyvezető a perben nem képviselhette volna, másrészt a Pp. 252. § (3) bekezdésre hivatkozással, további bizonyítás lefolytatása céljából.

A másodfokú bíróság az eljárási szabálysértés tekintetében osztotta a fellebbezésben foglaltakat. A II. rendű alperes nem vitatta a felperes előadását, amely szerint mindkét ügyvezető mandátuma azonos időpontban, 2008. szeptember 8. napján lejárt.

A Gt. 29. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaságot törvényes képviselőként a vezető tisztségviselők képviselik harmadik személyekkel szemben, valamint bíróságok és más hatóságok előtt.

A 21. § (3) bekezdése szerint a korlátolt felelősségű társaság ügyvezetését egy vagy több ügyvezető látja el.

A 31. § (1) bekezdés a) pontja értelmében megszűnik a vezetői tisztségviselői jogviszony a megbízás időtartamának lejártával.

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a II. rendű alperesnek nem volt törvényes képviselője a per tartama alatt, annak a lejárt mandátumú ügyvezető nem minősülhetett. Eljárási szabályt sértett ezért az elsőfokú bíróság, amikor **Sz. T.** ügyvezetőt a II. rendű alperes törvényes képviselőjeként elfogadta. A másodfokú bíróság azonban az elkövetett eljárási szabálysértést - figyelemmel a másodfokú döntés később kifejtett indokaira - nem tekintette olyan súlyúnak, amely alapot adna az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül történő hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján. Ugyanígy nem indokolt az ítélet hatályon kívül helyezése további bizonyítási eljárás lefolytatása céljából sem az alábbiak miatt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi indokolásából azzal a megállapítással értett egyet, hogy a felperes mint a II. rendű alperesi kft. tagja a Pp. 3. § (1) bekezdése szerint keresetösségi joggal nem rendelkezik.

A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

A Legfelsőbb Bíróság a 2/2010. (VI.28.) PK véleményében az érvénytelenségi perekben alkalmazandó eljárási szabályok egységes értelmezése és alkalmazása érdekében úgy foglalt állást, hogy a Ptk. 234. § (1) bekezdése szerint „bárki” akkor válhat eljárásjogi félle, ha a per megindítására jogszabály vagy a jogi érdekeltsége feljogosítja. A bíróságok minden esetben vizsgálják a felperes perbeli legitimációját, ebben az ügy érdemére tartozó kérdésben mindig ítélettel kell dönten. Nem elegendő a felperes érdekeltségének a bizonyítása, a felperes részéről védendő jogi érdeknek kell fennállnia az ügyben.

Egységes a bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy a gazdasági társaság által kötött szerződések érvénytelenségének megállapítására a gazdasági társaság tagja - kizárólag tagi minőségére alapítva a keresetet - nem rendelkezik keresetösségi joggal. A gazdasági társaság tagját érintő vagyoni összefüggések, a személyét érintő közvetett anyagi kihatások a gazdasági érdekeltség fogalmi körébe tartoznak, azonban nem minősíthetők jogi érdekeltségnek. A kialakult gyakorlatot a forgalombiztonság érdekei, valamint az indokolja, hogy a tagnak az igényét a gazdasági társaságon belül érvényesülő belső szervezeti rend szerint kell megkísérelnie érvényesíteni. A felperes maga sem állította, hogy a tagsági jogviszonyához fűződő gazdasági érdekein kívül a sikeres perlés (a kereseti kérelemnek megfelelő döntés) változást idézhetne elő a jogviszonyaiban, jogot szerezne, kötelezettségtől szabadulna vagy ezek közvetlen lehetősége nyílna meg a számára. Viszont ha az eredményes perlés nem eredményezne változást a felperes jogviszonyaiban, nem fűződik (jogilag) méltányolható érdeke a jogvita elbírálásához. Ez vonatkozik a felperes mindhárom jogcímen előterjesztett érvénytelenségi hivatkozására, erre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a kereset elutasításának egyéb, az elsőfokú ítéletben írt indokait mellőzi.

A Fővárosi Ítélet tábla a perköltség leszállítására irányuló fellebbezési kérelmet részben megalapozottnak találta az alábbiak szerint.

A felperes a keresetlevelében a pertárgy értékét 5.000.000,- Ft-ban határozta meg.

Az egységes bírói gyakorlat értelmében a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló perben a pertárgy értékeként a szerződésben kikötött ellenszolgáltatás értékét kell figyelembe venni. Ez jelen esetben 2.330.000,- Ft.

A Pp. 26. §-a szerint a per tárgyának értékét a 24-25. §-ok rendelkezéseinek megfelelően a felperesnek kell megjelölnie; ha ez az érték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellenzök, vagy egyébként valószínűtlen, úgyszintén, ha azt az alperes vitássá teszi, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg.

A fenti rendelkezések, illetve gyakorlat alapján megállapította a másodfokú bíróság, hogy a pertárgyérték a keresetben megjelöltekkel szemben helyesen 2.330.000,- Ft. Ez képezi tehát a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint az ügyvédi munkadíj megállapításának az alapját. Részben elfogadva a fellebbezésben írtakat, a

másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy jelen esetben helye van az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az egyébként megállapítható ügyvédi munkadíj mérséklésének, figyelemmel az ügy viszonylag egyszerű megítélésre, arra, hogy az elsőfokú bíróság is alapvetően keresetösségi jog hiányában utasította el a felperes keresetét, továbbá a pertartamra és az elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi munka időszükségletére tekintettel. A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes elsőfokú eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjból álló perköltségének összegét a korrigált pertárgyérték 3 %-ában tekintette a munkával arányban állónak. Ez a rendelkező részben meghatározott 69.900,- Ft, melyet figyelemmel az I. rendű alperes jogi képviselőjének nyilatkozatára, amely szerint áfa fizetésére kötelezett, a felperesnek áfával növelten kell megfizetnie az I. rendű alperes részére.

A pertárgyérték fenti meghatározására tekintettel az állam által viselendő elsőfokú eljárás illetékét is módosította a rendelkező részben írtak szerint.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a pertárgya tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg a perköltségre vonatkozó rendelkezéseit részben, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

A fellebbezés érdemben nem vezetett eredményre, ezért a felperes teljes költségmentessége folytán a fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Az alpereseknek a másodfokú eljárásban perköltségük nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a másodfokú bíróságnak nem kellett határoznia.

Budapest, 2013. év április hó 18. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő